

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UŽDAROSIOS AKCINĖS BENDROVĖS „B“ 2025-04-08 SKUNDO**

2025 m. birželio d. Nr. S-2025/ (7-2025/56)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės, Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės „B“ (toliau – Pareiškėja, mokesčių mokėtoja) 2025-04-08 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas, centrinis mokesčių administratorius) 2025-03-21 sprendimo Nr. 1AE-114 (toliau – Muitinės departamento sprendimas, skundžiamas sprendimas). Muitinės departamento atstovė M.S. 2025-05-06 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu. Pareiškėja ir / ar jos atstovas Komisijos posėdyje nedalyvavo (Pareiškėjos pateiktas 2025-05-05 prašymas skundą posėdyje nagrinėti jai nedalyvaujant).

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja pateiktame skunde prašo panaikinti Muitinės departamento sprendimą, kuriuo jai, kaip tranzito procedūros vykdytojai, už tinkamai neįvykdytą Sąjungos tranzito procedūrą (neva paskirties muitinės įstaigoje krovinių poste „Savanoriai“ nustatytas prekių svorio trūkumas) pagal įformintą lydintį dokumentą T1 Nr. 24LTVR5000000110E2 (2024-04-02) (toliau – tranzito deklaracija Nr. 24LTVR5000000110E2, ginčo tranzito deklaracija) apskaičiuota mokestinė prievolė muitinei: 568 Eur muitas, 22 Eur muto delspinigiai, 1 313 Eur pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM), 70 Eur PVM delspinigiai ir skirta 60 proc. vidutinio dydžio 788 Eur bauda.

Pareiškėjos teigimu, yra pagrindas pripažinti ginčo muitinio tranzito procedūrą įvykdyta tinkamai, kadangi (1) 2024-04-03 krovinio siuntėjas „C“ Ltd pateikė raštą, nurodydamas, kad svorio neatitikimas atsirado dėl žmogiškosios klaidos; (2) pagal krovinių lydėjusią sąskaitą Nr. 77369 krovinio kiekis sudarė 39 kartonines dėžes ir 1 100 vienetų krovinio; (3) pagal iš Pareiškėjos užsakovo „L“ gautą importo deklaraciją Nr. 10013160/310724/3238984 lygiai toks kiekis krovinio pasiekė ir galutinį prekių gavėją OOO „S“.

Pareiškėjos nuomone, sprendžiant dėl išgabento krovinio kiekio, turi būti remiamasi ne tik krovinio svoriu, bet ir kitais mato vienetais, kurie apibrėžia ginčo krovinio kiekį, kuriam buvo suforminta tranzito procedūra. Pareiškėja muitinės kontrolei pateikė 1 paletę su 1 100 vienetų krovinio ir gavėjui buvo pristatytas lygiai toks pat kiekis prekių. Krovinio siuntėjo pateiktame krovinių lydėjusiam produktų detalizacijos akte (pateiktas Muitinės departamentui su skundu) išvardytos prekės ir jų kodai visiškai atitinka gavėjo pateiktoje importo deklaracijoje Nr. 10013160/310724/3238984 išvardytas prekes.

Pareiškėjai akivaizdu, kad lydinčiame dokumente Nr. 24GB00024615F1EFC0 (2024-03-28) ir ginčo deklaracijoje Nr. 24LTVR5000000110E2 deklaruoto prekių svorio ir faktinio paskirties įstaigoje užfiksuoto krovinio svorio neatitikimas yra atsiradęs tik dėl žmogiškosios klaidos, dėl kurios žala biudžetui nepadaryta. Mokesčių administratorius (tiek

centrinis, tiek ir vietos) nevertino kartu su skundu teiktų įrodymų bei nurodytų aplinkybių, o tik formaliai konstatavo, kad krovinio kiekis kilogramais neatitiko nurodytojo ginčo deklaracijoje T1 Nr. 24LTVR5000000110E2.

Priešingos pozicijos laikosi mokesčių administratorius. Muitinės departamentas, išnagrinėjęs Pareiškėjos 2024-11-29 skundą dėl Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) 2024-11-11 sprendimo Nr. 18KPE-537, ginčijamu sprendimu patvirtino Vilniaus TM sprendimą, kuriuo, kaip minėta, tranzito procedūros vykdytojai Pareiškėjai už tinkamai neįvykdytą Sąjungos tranzito procedūrą pagal ginčo deklaraciją Nr. 24LTVR5000000110E2 (2024-04-02) apskaičiuota minėta mokestinė prievolė muitinei.

Vilniaus TM sprendime dėl skirtos baudos nurodyta, jog pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 139 straipsnio 1 dalį mokesčių mokėtojiui skiriama nuo 20 iki 100 procentų trūkstamos mokesčio sumos dydžio bauda, o skiriant baudą vertinamos asmens atsakomybę lengvinančios bei sunkinančios aplinkybės ir baudos dydis skaičiuojamas nuo baudos vidurkio (MAĮ 140 straipsnio 5 dalies 1 punktas). Vilniaus TM, atsižvelgdama į tai, kad nustatyta tik viena atsakomybę lengvinanti aplinkybė – Pareiškėja bendradarbiavo su muitine teikdama dokumentus, nuo apskaičiuotų mokesčių sumos skyrė baudos vidurkio dydžio 60 proc. baudą.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad 2024-04-02 prekė: „skincare – beauty products“ („odos priežiūros priemonės“) (295 kg; prekės kodas 3304 99) kartu su kitomis prekėmis buvo atgabenta iš Didžiosios Britanijos į įgaliotojo gavėjo – Pareiškėjos, turinčios leidimą naudotis įgaliotojo gavėjo statusu, laikinojo saugojimo sandėlį su lydinčiuoju dokumentu Nr. 24GB00024615F1EFCO (2024-03-28). Pareiškėja 2024-04-02 užbaigė gabenimą pagal T1 Nr. 24GB00024615F1EFCO be neatitikimų ir tą pačią dieną įformino ginčo tranzito procedūrą pagal deklaraciją Nr. 24LTVR5000000110E2 tolesniam prekių gabenimui į paskirties muitinės įstaigą – krovinių postą „Savanoriai“ (LTVR1000). Konstatuota, kad 2024-04-05 ginčo deklaracijos Nr. 24LTVR5000000110E2 būseną pervesta į „laukiama sprendimo“. Paskirties muitinės įstaigoje, atlikus patikrinimą, buvo nustatytas prekių 76,5 kg trūkumas (buvo rasti 218,5 kg). Vilniaus TM 2024-04-22 raštu Nr. (8.1)/16-2VE-4395 (*Komisijos pastaba*. Byloje pateikto rašto Nr. (1.10 Mr) 2VE-4395) paprašė Pareiškėjos pateikti dokumentus, kur ir kokiomis aplinkybėmis galėjo atsirasti prekių trūkumas, nes prekės iš muitinės sandėlio buvo išvežtos neplombuotoje transporto priemonėje. Pareiškėja dokumentų nepateikė, todėl Vilniaus TM neturėjo galimybės visam kroviniui, deklaruotam minėtoje ginčo tranzito deklaracijoje, taikyti priežiūros priemonių, kurios taikomos tranzitu gabenamoms ne Sąjungos prekėms. Atsižvelgusi į šias aplinkybes, Vilniaus TM 2024-11-11 sprendime Nr. 18KPE-537 konstatavo, kad trūkstamam prekių kiekiui atsirado importo skola muitinei pagal 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 79 straipsnio nuostatas.

Dėl Pareiškėjos teiginio, kad Vilniaus TM nesivadovavo sąskaitoje faktūroje Nr. 77369 nurodyta informacija, jog krovinį, kuris pristatytas prekių gavėjui Rusijos įmonei OOO „S“, sudarė 39 kartoninės dėžės ir 1 100, Muitinės departamentas nurodė, jog prekėms, klasifikuojamoms kodu 330499 (prekės kodas nurodytas ginčo tranzito deklaracijos T1 Nr. 24LTVR5000000110E2 (2024-04-02) 33–iame langelyje), nenustatytas papildomas mato vienetas, t. y. tokios prekės matuojamos kilogramais¹. Pareiškėjos argumentas, kad į paskirties įstaigą atgabentas visas prekių kiekis (39 dėžės su 1 100 prekių vienetu) yra nepagrįstas, kadangi paskirties įstaigoje buvo nustatytas prekės trūkumas kilogramais (76,5 kg). Skundžiamame sprendime taip pat atkreiptas dėmesys, kad toks pats kilogramų skaičius kilogramais (295 kg) nurodytas tiek Pareiškėjos pateiktoje sąskaitoje faktūroje Nr. 77369, tiek deklaracijoje T1 Nr. 24GB00024615F1EFCO, su kuria prekės iš Didžiosios Britanijos atvyko į Pareiškėjos sandėlį.

¹ Muitinės departamentas, teigdamas, kad „tokios prekės matuojamos kilogramais“, vadovavosi Komisijos reglamento (EB) Nr. 927/2012, iš dalies keičiančio Tarybos Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedą, nuostatomis.

Muitinės departamentas pabrėžė, kad Pareiškėja – procedūros vykdytoja, turėjo vykdyti pareigas, numatytas Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 1 dalies a punkte. Viena iš procedūros vykdytojo pareigų yra įsitikinimas, kad į paskirties vietą atvyktų visas prekių kiekis, tačiau iš turimų duomenų matyti, kad tai nebuvo padaryta. Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnio 2 dalies a punktu, asmuo, teikdamas muitinei deklaraciją, prisiima atsakomybę už pateiktos informacijos tikslumą ir išsamumą. Be to, Pareiškėja naudojosi įgaliotojo gavėjo ir siuntėjo statusu, t. y. Pareiškėja, užbaigdama tranzito procedūrą, vykdytą pagal T1 Nr. 24GB00024615F1EFC0, „be pažeidimų“ patvirtino, kad atvyko būtent tokios prekės ir toks jų kiekis, koks nurodytas šioje tranzito deklaracijoje, bei kad toks pat prekių kiekis iš jos sandėlio išvyko įforminus ginčo tranzito deklaraciją Nr. 24LTVR5000000110E2. Priešingu atveju, vadovaujantis 2015-11-24 Komisijos Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Įgyvendinimo reglamentas), nuostatų įgyvendinimo taisyklių 315 straipsnio 1 dalies d punktu, apie nustatytus pažeidimus privalėjo informuoti muitinę, tačiau nagrinėjamu atveju tai padaryta nebuvo.

Muitinės departamentas, įvertinęs pateiktus dokumentus, konstatavo, kad Pareiškėja nepateikė įrodymų, kurie pagrįstų duomenų neatitikimo faktą. Pateiktas informacinis raštas iš prekių pardavėjo dėl padarytos žmogiškos klaidos nėra laikomas tinkamu įrodymu, nes nepagrindžia klaidos atsiradimo fakto, t. y. nepateiktas pagrindžiantis dokumentas (pavyzdžiui, patikslinta eksporto deklaracija). Iš turimų duomenų matyti, kad sąskaitoje faktūroje Nr. 77369 prekių svoris yra 295 kg, CMR 3416140 nurodomas svoris taip pat sutampa su sąskaitoje faktūroje nurodytu svoriu. Taigi, kaip nurodyta skundžiamame sprendime, Pareiškėjos pateikti dokumentai kelia pagrįstų abejonių dėl teisingo prekių svorio nustatymo.

Pasisakydamas dėl Pareiškėjos pateiktos importo deklaracijos Nr. 10013160/310724/3238984, kuria Pareiškėja grindžia aplinkybę, esą galutiniam prekių gavėjui buvo pristatytas visas prekių kiekis, nurodytas sąskaitoje faktūroje Nr. 77369, Muitinės departamentas pažymėjo, kad aptariamas dokumentas nėra patvirtintas Rusijos muitinės įstaigos, todėl šio dokumento turinys apskritai nevertintinas.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos 2025-04-08 skundas tenkintinas iš dalies, o ginčijamas Muitinės departamento 2025-03-21 sprendimas Nr. 1AE-114 naikintinas ir Pareiškėjos skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Dėl Muitinės departamento atstovės prašymo.

Posėdžio Komisijoje metu Muitinės departamento atstovė dėl neteisingai nustatyto mokestinės prievolės dydžio paprašė Komisijos Pareiškėjos skundą gražinti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Atstovė paaiškino, kad, nustatant Pareiškėjai mokestinę prievolę, dėl techninės klaidos buvo neteisingai nurodytos mokesčių ir su jais susijusių sumų dydžiai. Atstovė nurodė, kad faktiškai tuo pačiu metu buvo nagrinėjamos dvi situacijos, sprendžiant, ar Pareiškėja tinkamai užbaigė tranzito procedūras, t. y. ginčo situacijoje buvo sprendžiamas klausimas dėl Pareiškėjos vykdyto tranzito procedūros tinkamo užbaigimo pagal ginčo tranzito deklaraciją Nr. 24LTVR5000000110E2 (2024-04-02), o kitu atveju – pagal Pareiškėjos įformintą tranzito deklaraciją T1 Nr. 24LTVR500000011232 (2024-04-02). Todėl, kaip paaiškino Muitinės departamento atstovė, Vilniaus TM atskiruose sprendimuose, kurie buvo priimti tą pačią dieną, t. y. 2024-11-11, dėl techninės klaidos įrašė neteisingas mokestinės prievolės sumas. Komisija nurodo, kad taip pat yra gavusi Pareiškėjos 2025-04-15 skundą dėl Muitinės departamento 2025-03-26 sprendimo Nr. 1AE-116, kuriame spęstas klausimas dėl Pareiškėjos tinkamo tranzito procedūros užbaigimo pagal tranzito deklaraciją T1 Nr. 24LTVR500000011232 (2024-04-02). Muitinės departamento atstovė pažymėjo, jog prašo Komisijos abu Pareiškėjos skundus (2025-04-08 ir 2025-04-15) gražinti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Iš bylos medžiagos matyti, kad **ginčo atveju:**

-Vilniaus TM 2024-11-11 sprendime Nr. 18KPE-537 Pareiškėjai apskaičiuota skola muitinei: 1 313 Eur PVM, 788 Eur PVM bauda;

-Vilniaus TM 2024-11-12 pranešime Nr. 337 Pareiškėjai nurodyta, kad Vilniaus TM įtraukė į apskaitą 2024-11-11 sprendimu Nr. 18KPE-537 apskaičiuotus mokesčius ir susijusias sumas: 1 313 Eur PVM, 70 Eur PVM delspinigius, 568 Eur muitą, 22 Eur muto delspinigius, 1 009 Eur baudą;

-Ginčijamame Muitinės departamento sprendime nurodyta, kad Pareiškėjai apskaičiuota: 1 313 Eur PVM, 70 Eur PVM delspinigiai, 568 Eur muitas; 22 Eur muto delspinigiai, 788 Eur bauda.

Iš kitos Komisijoje nagrinėjamos mokestinės bylos medžiagos (Pareiškėjos 2025-04-15 skundas dėl Muitinės departamento 2025-03-26 sprendimo Nr. 1AE-116) matyti:

-Vilniaus TM 2024-11-11 sprendime Nr. 18KPE-538 Pareiškėjai apskaičiuota skola muitinei: 568 Eur muitas, 1 113 Eur PVM, 1 009 Eur PVM bauda;

-Vilniaus TM 2024-11-12 pranešime Nr. 336 nurodyta, kad Vilniaus TM įtraukė į apskaitą 2024-11-11 sprendimu Nr. 18KPE-538 apskaičiuotus mokesčius ir susijusias sumas: 1 313 Eur PVM, 84 Eur PVM delspinigius, 788 Eur baudą;

-Muitinės departamento 2025-03-26 sprendime Nr. 1AE-116 nurodyta, kad Pareiškėjai apskaičiuota: 1 113 Eur PVM, 84 Eur PVM delspinigiai, 568 Eur muitas, 1 009 Eur bauda.

Iš pateiktų duomenų matyti, kad ne tik yra sumaišytos mokestinės prievolės sumos ir įrašytos į skirtingus tiek Vilniaus TM, tiek Muitinės departamento sprendimus, tačiau skiriasi ir jų dydžiai. Taip pat ginčo atveju Vilniaus TM sprendime, nors ir nurodyta, kad taikomas trečiųjų šalių muto 0 proc. tarifas ir muitas neapskaičiuotas, tačiau 2024-11-12 pranešime Nr. 337 jau nurodytas apskaičiuotas muitas. Komisija, įvertinusi posėdyje Muitinės departamento atstovės įvardintus ir šiame sprendime išvardintus mokestinės prievolės apskaičiavimo prieštaravimus ir neatitikimus, pritaria Muitinės departamento prašymui Pareiškėjos skundą grąžinti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Komisija pažymi, kad Pareiškėjos skundas yra grąžintinas ne tik dėl nurodytų priežasčių, tačiau ir dėl toliau išdėstytų aplinkybių.

Dėl mokesstinio ginčo esmės.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl nurodymo Pareiškėjai sumokėti 568 Eur muitą, 22 Eur muto delspinigius, 1 313 Eur PVM, 70 Eur PVM delspinigius, 788 Eur PVM baudą (šios mokestinės prievolės sumos nurodytos ginčijamame sprendime), mokesčių administratoriui konstatavus, kad tranzito procedūra, Pareiškėjos įforminta pagal deklaraciją T1 Nr. 24LTVR5000000110E2 (2024-04-02), nebuvo tinkamai užbaigta, t. y. prekės „skincare – beauty products“ („odos priežiūros priemonės“) (svoris 295 kg) atvyko į paskirties muitinės įstaigą – krovinių postą „Savanoriai“ (LTVR1000), kurioje 2024-04-03 atlikus patikrinimą, buvo nustatytas prekių 76,5 kg trūkumas (buvo rasti 218,5 kg).

Pareiškėja nesutiko su skundžiamu sprendimu ir Komisijai nurodė, kad iš visų jos mokesčių administratoriui pateiktų įrodymų matyti, jog ginčo tranzito procedūra užbaigta tinkamai. Pareiškėjos nuomone, sprendžiant dėl išgabento krovinio kiekio, turi būti remiamasi ne tik krovinio svoriu, bet ir kitais mato vienetais. Pareiškėjos teigimu, muitinės kontrolei buvo pateikta 1 paletė su 1 100 vienetų krovinio ir gavėjui buvo pristatytas lygiai toks pat kiekis prekių (39 dėžės su 1 100 prekių vienetais). Krovinio siuntėjo pateiktame krovinį lydėjusiame produktų detalizacijos akte išvardytos prekės ir jų kodai visiškai atitinka Rusijos Federacijos gavėjo pateiktoje importo deklaracijoje Nr. 10013160/310724/3238984 išvardytas prekes. Pareiškėjos nuomone, lydinčiajame dokumente Nr. 24GB00024615F1EFC0 (2024-03-28; prekės gabentos iš Didžiosios Britanijos į Lietuvą) ir ginčo deklaracijoje Nr. 24LTVR5000000110E2 deklaruoto prekių svorio ir faktinio paskirties įstaigoje užfiksuoto krovinio svorio neatitikimas yra atsiradęs tik dėl žmogiškosios klaidos.

Nagrinėjamas mokesstinis ginčas tarp Pareiškėjos ir mokesčių administratoriaus iš esmės kilo dėl vertinimo, ar Pareiškėjos pateikti rašytiniai įrodymai patvirtina, jog tranzito

procedūra, Pareiškėjos įforminta pagal deklaraciją Nr. 24LTVR5000000110E2 (2024-04-02), buvo užbaigta tinkamai, t. y., Pareiškėjos teigimu, visos iš krovinio siuntėjo paimtos prekės buvo pristatytos prekių gavėjui. Dėl ginčo santykiams taikytų Sąjungos muitinės kodekso, Įgyvendinimo reglamento ir MAĮ nuostatų ginčo nėra. Komisija bylą spęs pagal Pareiškėjos pareikštus konkrečius reikalavimus. Kaip jau nurodyta šiame sprendime, mokestinės nepriemokos apskaičiavimas yra netikslus / prieštaringas ir su šia išvada Muitinės departamentas sutinka.

Komisija atkreipia dėmesį, kad pagal MAĮ 67 straipsnio 1 dalies nuostatas, mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtoju apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Aiškindamas šio straipsnio nuostatų turinį, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) ne kartą yra konstatavęs, kad įrodinėjimo pareiga (lot. *onus probandi*) yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Mokesčių administratorius privalo tam tikrais duomenimis pagrįsti mokesčių mokėtoju apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas (t. y. jis turi turėti atitinkamus įrodymus, priimdamas ir grįsdamas savo sprendimus, nes priešingu atveju tokie sprendimai būtų niekiniai), o mokesčių mokėtojas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus apskaičiuoto mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pateikti duomenis, kurie pagrįstų, kodėl mokestis ir su juo susijusios sumos yra apskaičiuotos neteisingai. Nustaćius, kad mokesčių administratorius pateikė pakankamai duomenų, įrodančių mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumą bei teisingumą, mokesčių mokėtoju, kuris nesutinka su mokesčių administratoriaus apskaičiavimu, tenka pareiga įrodyti, jog mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavo mokesčio ir su juo susijusias sumas. Mokesčių mokėtojas, norėdamas paneigti mokesčių administratoriaus apskaičiuotą konkretų mokestį, privalo pateikti pagrįstus argumentus ir juos pagrindžiančius naujus įrodymus, lemiančius nustatyto mokesčio dydžio neteisingumą².

Komisija, įvertinusi byloje esančią medžiagą ir Pareiškėjos pateiktus rašytinius įrodymus, konstatuoja, kad ginčo atveju mokesčių administratorius neturėjo pakankamo pagrindo išvadai, jog Pareiškėja pristatė ne visą prekės kiekį į paskirties muitinės įstaigą – krovinių postą „Savanoriai“ (LTVR1000). Komisija pritaria Pareiškėjos argumentams, jog nagrinėjamu atveju turėjo būti remiamasi ne tik prekės svoriu, nurodytu tiek deklaracijoje T1 Nr. 24GB00024615F1EFC0 (kroviny s atvyko į Lietuvą iš Didžiosios Britanijos), tiek Pareiškėjos pateiktoje sąskaitoje faktūroje Nr. 77369, tiek ir ginčo deklaracijoje Nr. 24LTVR5000000110E2 (2024-04-02), t. y. 295 kg svoriu, bet ir kitais mato vienetais, kurie apibrėžia ginčo krovinio kiekį. Ginčijamame sprendime dėl Pareiškėjos teiginio, kad Vilniaus TM nesivadovavo sąskaitoje faktūroje Nr. 77369 nurodyta informacija, jog krovinį, kuris pristatytas prekių gavėjui Rusijos įmonei OOO „S“, sudarė 39 kartoninės dėžės ir 1 100 vienetų, Muitinės departamentas nurodė, jog prekėms, klasifikuojamoms kodu 330499 (ginčo prekės), nenustatytas papildomas mato vienetas, t. y. tokios prekės matuojamos kilogramais. Šią išvadą mokesčių administratorius grindė Komisijos reglamento (EB) Nr. 927/2012, iš dalies keičiančio Tarybos Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedą, nuostatomis. Šiuo reglamentu iš dalies pakeista Kombinuotoji nomenklatūra (toliau – KN) ir KN tekstas pateiktas I priede. Tačiau nei Vilniaus TM, nei Muitinės departamentas nenurodė konkrečios KN nuostatos, reglamentuojančios / nustatančios, jog prekės, klasifikuojamos kodu 330499, matuojamos tik kilogramais (pavyzdžiui, bendrųjų taisyklių ir / ar specialiųjų nuostatų ir / ar skirsnų papildomų pastabų konkrečių nuostatų ir kt.). Posėdžio metu Muitinės departamento atstovė buvo paprašyta nurodyti, kokia konkrečiai nuostata vadovaujantis, buvo padaryta minėta išvada. Mokesčių administratoriaus atstovė tik nurodė, kad vadovaujantis I priedu. Kadangi mokesčių administratorius nenurodė konkrečios KN nuostatos dėl ginčo prekės matavimo tik kilogramais ir neanalizavo prekės kitų mato kriterijų Pareiškėjos pateiktų dokumentų pagrindu

² LVAT 2010-11-08 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1527/2010, 2010-10-25 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1147/2010, 2011-12-22 nutartis adm. byloje Nr. A-575-912/2011, 2012-05-24 nutartis adm. byloje Nr. A 442 1601/2012, 2015-10-12 nutartis adm. byloje Nr. A-1021-442/2015, 2023-06-15 nutartis adm. byloje Nr. eA-1062-1047/2023, 2024-06-19 nutartis adm. byloje Nr. eA-1684-575/2024 ir kt.).

(pavyzdžiui, vienetų skaičiaus), Komisijos nuomone, tokia mokesčių administratoriaus pozicija nėra pakankamai pagrįsta ir teisinga.

LVAT 2013-09-09 nutartyje adm. byloje Nr. A-575-1517-13 yra išaiškinęs, jog sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar laikantis tik iš dalies, pavyzdžiui, neįvardijant, kokiais teisės aktais remiantis ginčijamas administracinis aktas yra priimamas, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo, įgalinanti teismą, nagrinėjantį tokią bylą, skundžiamą viešojo administravimo subjekto individualų administracinį aktą panaikinti (LVAT 2008-11-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1898/2008, 2008-12-19 nutartis adm. byloje Nr. A-756-2036/2008 ir kt.).

Įvertinus anksčiau aptartas aplinkybes, konstatuotina, jog mokesčių administratorius, priimdamas sprendimą dėl mokesstinės prievolės Pareiškėjai apskaičiavimo, duomenis / įrodymus, susijusius su tranzito procedūros, vykdytos pagal įformintą deklaraciją Nr. 24LTVR5000000110E2 (2024-04-02), tinkamu užbaigimu, vertino formaliai, atsižvelgdamas, kaip minėta, tik į krovinio svorį ir visai nevertindamas kitų Pareiškėjos pateiktų rašytinių įrodymų, kuriuose ginčo prekės yra apibrėžtos kitais mato vienetais, t. y. įrodymais, kurie apibrėžia ginčo prekių kiekį (1 100 vienetų ir kuris pristatytas prekių gavėjui Rusijos įmonei OOO „S“), kuriam ir buvo įforminta tranzito procedūra.

LVAT, aiškindamas MAĮ 32 straipsnio, nustatančio mokesčių administratoriaus pareigas, nuostatas, yra konstatavęs, kad mokesčių administratoriaus veikla privalo griežtai atitikti įstatymų reikalavimus, būti pagrįsta teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, tiesiogiai susieta su įstatymų pavestų funkcijų ir uždavinių įgyvendinimu (LVAT 2005-06-08 sprendimas adm. byloje Nr. A-04-685/05, 2007-02-09 sprendimas adm. byloje Nr. A-180-127-07, 2011-06-27 išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimas adm. byloje Nr. A-556-1105-11). Pažymėtina, kad tinkamas motyvavimas apima ne tik tinkamą teisinio pagrindo nurodymą ir taikymą, bet ir reikalavimą priimame teisės akte nurodyti pagrindinius faktus (LVAT 2020-02-12 nutartis adm. byloje Nr. A-486-575/2020). Taip pat teismas ne kartą akcentavo, kad esminė individualaus administracinio akto pagrįstumo sąlyga – turi būti nustatytos ne pavienės faktinės aplinkybės, o juridinių faktų visetas, būtinas ir pakankamas teisės normai taikyti (LVAT 2012-07-20 sprendimas adm. byloje A-520-2294-12, 2012-08-03 nutartis adm. byloje Nr. A-444-2366-12, 2015-02-18 nutartis adm. byloje Nr. A-398-442/2015).

Komisija daro išvadą, kad Pareiškėjai pateikus rašytinius įrodymus apie kitus ginčo prekės mato vienetus, mokesčių administratorius turėjo pareigą pagrįsti jų tinkamumą / netinkamumą, vadovaudamasis MAĮ 67 straipsnio 1 dalies nuostatomis, pagal kurias mokesčių administratorius turi pateikti pakankamai duomenų, įrodančių mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumą bei teisingumą, mokesčių mokėtojui. Nagrinėjamu atveju nustačiusi ne tik minėtus Muitinės departamento sprendimo trūkumus, t. y. nustačiusi, jog mokesčių administratorius prekių svorio (kg) kriterijaus kitų kriterijų kontekste neanalizavo ir dėl jų nepasisakė, tačiau taip pat nustačiusi ir akivaizdžius mokesstinės prievolės apskaičiavimo prieštaravimus ir neatitikimus, Komisija negali priimti sprendimo iš esmės, t. y. spręsti, ar tranzito procedūra, vykdyta pagal įformintą deklaraciją Nr. 24LTVR5000000110E2 (2024-04-02), užbaigta tinkamai / netinkamai.

Atsižvelgdama į pirmiau išdėstytą, Komisija konstatuoja, kad siekiant pašalinti nustatytus trūkumus nagrinėjamame ginče ir teisingai įvertinti Pareiškėjos mokesstinės prievolės pagrįstumą, juolab, kad Pareiškėja pateikė prekių siuntėjo „C“ Ltd raštą, kuriame paaiškinta, jog svorio neatitikimas atsirado dėl žmogiškosios klaidos, yra pagrindas Pareiškėjos skundą grąžinti Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo. Kaip minėta, dėl mokesstinės prievolės apskaičiavimo prieštaravimo grąžinti Pareiškėjos skundą centriniam mokesčių administratoriui posėdžio metu paprašė ir Muitinės departamento atstovė. Dėl nurodytų priežasčių Muitinės departamento

sprendimas yra naikintinas, o Pareiškėjos skundas perduodamas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Muitinės departamentas, nagrinėdamas Pareiškėjos skundą iš naujo, turėtų argumentuotai įvertinti visus jam Pareiškėjos teiktus rašytinius įrodymus ir iš naujo spręsti klausimą dėl Pareiškėjos skolos muitinei įregistravimo pagrįstumo. Pareiškėjai nurodytina, kad ji taip pat, jei mano esant reikalinga, turi teisę pateikti papildomus įrodymus, pavyzdžiui, prekių gavėjo patvirtinimą dėl gautų prekių kiekio, šiame mokestiniame ginče.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-03-21 sprendimą Nr. 1AE-114 ir UAB „B“ skundą perduoti Muitinės departamentui prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė	Vilma Vildžiūnaitė
Komisijos narė	Gvida Ivanauskienė
Komisijos narė	Kristina Jakštienė
Komisijos narė	Raimonda Juodkaitė
Komisijos narė	Jurgita Narkevičiūtė